

heden ved at paaberaabe sig dette i en nationalitetsblandet Egn som de sønderjydske Landsdele gør mere Skade end Gavn.

Personlig har jeg været ude for overmaade mange Angreb i Aarenes Løb paa Grund af min Stilling til Søndre Landsret, og de stærkeste Angreb har for kort Tid siden været rettet mod mig af den højtærede Statsministers specielle Organ i Haderslev, Venstrebladet „Haderslev Amtstidende“, i Anledning af dette Lovforslags Fremsættelse. Det synes, som om det udmærkede Venstreorgan i Haderslev er ganske blindt for, at man ved at skyde paa mig i Virkeligheden rammer Justitsministeren og bag ham den højtærede Chef for dette Ministerium. Man svinger sig meget højt op. Man skriver i Overskriften: „Forraadt af dem, som Vagt skulde være“, og karakteristisk for den Tone, i hvilken den Slags Spørgsmaal ofte drøftes i Pressen, turde det være, at det eneste Motiv, man kan finde for min Stilling i denne Sag, er Hensynet, som det saa smukt hedder i en af disse Artikler, „til en forhenværende Landsdommer i Viborg“.

Jeg vil mene, at hele dette Spørgsmaal om Landsretternes Organisation er gennemdrøftet. Landets Omraade umuliggør en Ordning med tre lige store og lige indflydelsesrige Landsretter. Derfor er det rigtigt, som der staar i Motiverne til Lovforslaget, at en saadan lille Landsret umuligt i Længden vil kunne hævde sin Ligestilling med de to store Landsretter. Naar man tager dette vigtige Synspunkt i Betragtning og man samtidig erkender, at Sagernes Antal er saa ringe i Søndre Landsret, og at Antallet af de Spørgsmaal, der behandles efter tyske Retsregler, naturnødvendigt maa tage af med Aarene, forekommer det mig, at man ud fra almindelige Retsplejehensyn og Hensynet til Statens Interesse i den nuværende Situation ikke vil kunne andet end anbefale det Forslag, der her er fremsat af den højtærede Justitsminister.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Der er allerede gjort opmærksom paa, at der er fremkommet en Henvendelse fra en Række Repræsentanter for den sønderjydske Befolkning, som protesterer mod Nedlæggelsen af Søndre Landsret. Jeg gør opmærksom paa, at der blandt Underskriverne kun findes en eneste af mine Partifæller, alle de andre er Venstremænd og Konservative, endog Venstrefolk, som er Medlemmer af den danske Rigs-

dag. Og det skulde jeg dog mene vejer en Del, thi det er dog sikkert ikke ganske hen i Vejret, naar disse Folk advarer mod Nedlæggelsen af Søndre Landsret. Det er selvfølgelig ud fra det Synspunkt, at hvad der i Overgangstiden blev givet Sønderjylland, skal man være overordentlig forsigtig med at tage tilbage igen. Det sporer man i Befolkningen. Man mærker den Mistillid, man kommer til at se paa disse Sager med.

Det er saa denne Gang som saa ofte før, at det er Socialdemokratiet, som skal varetage hele den sønderjydske Befolknings Interesser. De andre er altsaa gaaet deres Vej. Jeg har ogsaa lagt Mærke til i denne Diskussion om Søndre Landsret, at det koster saa uhyre lange Forklaringer at komme bort fra Søndre Landsret. Der skal lange Foredrag til for at forklare Nødvendigheden deraf. Og naturligvis er det de økonomiske Forhold, der nu atter gør sig gældende her. Derimod er Grundene for Bevarelsen af Søndre Landsret lige til. Dem behøver man ikke at give, dem har den højtærede Justitsminister givet udmærket, og dertil kan Socialdemokraterne henholde sig. Ud fra dette forekommer det mig, at Justitsministeren ikke ret vel kunde komme med det Forslag, som han er kommet med.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at nu var det atter Socialdemokraterne, der skulde varetage hele den sønderjydske Befolknings Interesser, saaledes som de tilkendegav sig i de mange Henvendelser, der er kommet til Rigsdagen; de andre var gaaet deres Vej. Med „de andre“ kan det ærede Medlem i alt Fald ikke sigte til mig, thi overfor dette Spørgsmaal er jeg gaaet min Vej allerede for en 4—5 Aar siden, idet jeg hele Tiden har haft den Opfattelse, at det Synspunkt var rigtigt, som her har faaet Udtryk. For øvrigt er det ogsaa en Kendsgerning, at fremtrædende Medlemmer af det socialdemokratiske Parti, den tidligere Trafikminister Friis-Skotte og Socialdemokratiets tidligere Ordfører i denne Sal, Hr. Sven Trier, slet ikke lagde Skjul paa, at de i denne Sag var af en anden Opfattelse end den, der sidste Gang gjorde sig gældende.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.